

KÖŞE

5 TEMMUZ 2020 • SAYI 5

İSTANBUL

HOŞ GELDİNİZ

Bizim için sadece bir dergiden öte, kendi düşüncelerimizin tüm sadeliği ile yaşam bulduğu köşemize hoş geldiniz. Hepimizin aklının bir köşesindeki düşüncelerin farklı gözlerle ele alındığı Köşe, hem kendi içinde, hem de bir bütün olarak özel. Farklı, bazen birbirine zıt bakış açılarıyla oluşan bu dergi, her ne kadar hiçbirimiz birbirimize benzemesek de, bizi bir bütün haline getirdi. Aklımızın kuytu köşelerinde duran düşüncelere ışık tuttuğumuz ve tutmaya devam edeceğimiz Köşe, dileriz ki size sunduğumuz farklı bakış açıları ile, bizde kendinize ait bir şeyler bulmanızı sağlar. Umarız ki köşeden köşeye atlarken, sizin de aklınızdaki fikirler uyanır ve bizim köşemizde yeniden hayat bulur. Peki neden “Köşe”? Şüphesiz medya, günümüzün en güçlü araçlarından biri. Silahların yerini “tweet”lerin aldığı, sinemanın yerini Netflix’in aldığı, modanın podyumlardan Instagram’a taşındığı, 21. yüzyıl dünyasında, bir tuşla aradığımıza ulaşabiliyoruz. Peki bu bilgi kalabalığında biz nereye düşüyoruz? Büyüyen ve gelişen, raflardan ekranlara taşınan dergiler ve gazeteler tüm bu gelişmelere rağmen hala bize okumak istediğimiz bilgiyi sunmuyor. En korkunç filmin haberler olduğu bu dünyada “Peki gençler ne düşünüyor?” diyen herkes için bizim köşemizi yaratmak, sansürsüz bir şekilde istediğimizi yazmak, okumak, çizmek ve yapmak için yarattığımız “Köşe”nin adı da kendi kadar özel bizim için. Artık gençlere ve ruhu genç kalanlara da okumak düşer.

İÇİNDEKİLER

- Bir Yaz Klasığı: Mangal
- Bodrum Bodrum :)
- Yerine Oturmayan Tuğlalar:
Özgüven Eksikliği
- 2020 Onur Haftası
- Gelecek Kaygıları
- Bu Yeni Ben de Kim Aynada
Bakıştığım
- Resmen Yaz Geldi!!
- Tatil Yerlerinde Alınan COVID-19
Önlemleri

BİR YAZ KLASIĞI: MANGAL DOĞU ALEMDAR

Yazın başlamasıyla beraber insanlar yavaş yavaş mangallarına sarılmaya başlar. Binlerce yıldır dünyamızın her bir noktasında yapılan bu aktivite, zamanla Türk kültürünün ve yaz akşamlarımızın unutulmaz bir parçası haline gelmiştir. Bugünlerde ise mangal yapmayı seven herkesin kendince bir nedeni vardır. Bazıları ızgaranın tadını sever, bazıları ızgaranın tadının sevenleri doyurmayı; bazıları açık havayı sever, bazıları da mangal etrafında yapılan sohbetleri. Sonuçta hepimizin farklı nedenleri olabilir ama mangal yapmanın getirdiği bir şey varsa o da beraberliktir ve her mangalın başında duran insan bunu bilir.

Bana ilk mangal yapmayı aşağı yukarı 8 yaşındayken dedem öğretmişti. Yine yaz aylarında bahçemizdeki inanılmaz eski bir mangalı yakar, tüm aileyi doyururdu. Minik ben ise yanına yapıştım ve her hareketini hayranlıkla izlerdim, ta ki dumandan gözlerim yaşarana kadar. Bir gün çakmağını bana verdi ve "Bu sefer sen yak Doğu." dedi. Zamanla elimi de pişirmeden et pişirmeyi öğrendim ve artık evimizde ne zaman mangal yakılsa başına ben geçmeye başladım.

Ne yaptığını bilen biri mangalla çok farklı yemekler yapabilir. Mesela ben karidesten, seftaliye çok farklı tatları pişirdim ve pişirildiğini gördüm. Bu işte önemli olan şey tecrübedir. Tavada, tencerede yapılan bir yemeğin altı kolayca kısılabılır ama mangal ateşi asla affetmez. Evet, yapması zor ama günün sonunda o paha biçilmez ızgara tadını başka bir şekilde elde edemezsiniz.

Birçok mangal çeşidi olmasına rağmen çoğumuz klasik, kömürle yakılan mangalı biliriz. Ne de olsa hepimiz bunlarla büyüdük. Oysa ki zamanların değişmesiyle beraber doğalgaz kullandığı için daha pratik olan mangallar da yaygınlaşmaya başladı. Bizim evimizde bir tane olmasına rağmen babam ve ben yine de klasik mangalımızı tercih ediyoruz. İçindeki o kömürün ete verdiği tat ve ateşi kendi ellerimizle yakmanın verdiği güven bizim için mangal yapmanın en keyifli yanlarından biri olmuş artık. Tabi acıktığımızda hemen balkonda duran mangalı çalıştırmamızın ve kendi yemeğimizi pişirmenin verdiği de bir keyif var ama arkadaşlarımızla mangalı sıfırdan yakmak bizim için ayrı bir eğlence oluyor.

Üzülerek bu yaz halka açık alanlarda mangal yapılmasının virüs yüzünden yasaklandığını söylemem gerekiyor. Tabi mangal ortamı sosyal mesafeye çok uygun olmadığından anlaşılabilir bir önlem ama mangal sevenler olarak bu haber bizi baya üzmüş durumda. Yaz boyunca bahçelerimizde mangal yapmakla yetinmemiz gerekecek olmasına rağmen virüsü yenmek için ülkece ve dünyaca her önlemi almaya hazır olmalıyız.

Bu yazıyı okuyan ve bazılarımızın neden mangal yapmaktan bu kadar keyif aldığını anlamayan insanlar olabilir. Kısaca çok sevdiğim bir sözle anlatayım. "Mutluluğu herkesle paylaşabilirsin ama mangalı paylaştığın insanlar özeldir." Hepimizi doyuran ama daha da önemlisi bir araya getiren bu yaz klasiği sonsuza dek bizim için enfes tatlar ve unutulmaz anılar yaratmaya devam edecektir.

BODRUM

BODRUM :)

MAYA ASHABOĞLU

Sertab Erener'in anlattığı gibi hepimizin kumsala uzandığı, güneşin içimize damladığı, rüzgara kapıldığımız, savrulup gittiğimiz tatil sezonu geldi çattı. Başladık kumsal hayallerini kurmaya. Hatta kimimiz temmuz ayının gelişile gerçekten kumsallara ulaştık. Türkiye'de kumsalların ve yaz tatilinin olmazsa olmazı olan Bodrum'dan bahsedeceğim ben bugün.

Yılların Bodrum'unun en büyüleyici özelliklerinden biri herkese farklı duygular hissettirmesi, farklı anılar hatırlatmasıdır bence. Halikarnas Balıkçısı'nın hikayelerine, pek çok şarkıya ve şiire konu olmasının sebebi de budur herhalde. MFÖ'nun nasıl anlatacağını, nereden başlayacağını bilmediği; Yüzyüzeyken Konuşuruz'un en son gittiği, biraz durduğu; aslında hepimizin Hande Yener'le birlikte gittiği canım Bodrum... Beyaz evleri, masmavi denizi, morun her tonu begonvilleri ile ünlü mandalina kokulu Bodrum...

Gerçekten ben de nasıl anlatsam, nerden başlasam bilmiyorum. Rüzgar sörfünden, yelkenlerden mi başlasam, dondurmalarından mı? Sahil boyu uzanan küçük dükkanlardan mı, balıkçılardan mı? Ya da Yalıkavak Marina'dan, Bodrum merkezden mi?

Muğla'nın çeşitli ilçelerinden yalnızca biri olan Bodrum kelimelere sığdırılmayacak kadar özel birçoğumuz için. Yalıkavak'ın rüzgarından, Bitez'de dondurma ve sörf'ten, Gümüşlük'te günbatımından, Bodrum'un kalesinden, Türkbükü'nün gecelerinden bahsettiğimde hepimizin içinin ısındığına eminim. Bunları yazdıkça benim de yüzümde bir tebessüm oluşuyor. Bizim jenerasyonumuz uçakla gitmeye alışık olsa da, daha Bodrum'a havaalanı yapılmamışken yapılan gece otobüs yolculuklarını, iki gün süren araba maceralarını büyüklerimizden birçok kere dinlemiştir. Maalesef bu sene tedbir amaçlı çoğumuz düştük yine yollara. Mesela ben bu satırları yazarken Bodrum'a gittikçe yaklaşıyorum, tam şu anda ise Aydın'dayım. Yaklaştıkça arabada çalan müziğin sesiyle birlikte hissettiğim heyecan da artıyor.

2020'nin getirdiği belirsizliği görmezden gelmek zor da olsa bu yazıda Bodrum'un bana ve hepimize hissettirdiklerinden bahsetmek istiyorum. Hayalini kurduğumuz tatilin ne kadarını gerçekleştirebileceğimiz kocaman bir soru işareti maalesef. Son birkaç ayın tedirginliğini üstümüzden atmak amacıyla deniz kenarında güneşlenme, kitap okuma fikri her birimiz için bir hayal haline geldi. Kim istemez ki güzel bir Bodrum tatilini? Ağustos böceklerinin sesine uyanmayı, denizden çıkıp karpuz yemeyi, bir zeytin ağacının gölgesinde oturmayı, mandalina koklamayı, balıkçıya gidip masayı mezelerle donatmayı, arkadaşlarla sahilde midye dolma yemeyi, Antik Tiyatro'da konserler dinlemeyi... Hangimiz aylardır bunların hayalini kurmuyoruz ki? Bir kış insanı olmama rağmen yılın Bodrum'da geçireceğim kısmı beni her zaman ayrı heyecanlandırmıştır. Bunda en yakın arkadaşımın komşu olmamın, anneannemlere misafirlğe gidiyor olmamın da etkisi var tabi. Tüm bunlarla birlikte üstümde tuzlu su kururken deniz kenarında tavla turnuvası yapmanın getirdiği heyecanın da ayrı olduğunu söylemem lazım. Bodrum'un sayısız plajında geçen yorucu bir günden sonra duş alıp müzik eşliğinde hazırlandığım bir akşam yemeğine gitme hayali kuran tek kişi olmadığımı da çok eminim. Yaz tatilleri herkesin en mutlu günleridir ne de olsa. İskelede peştamallara sarılıp edilen sohbetler, evlerin bahçelerinde yenen soğuk zeytinyağlı yemekler... Daha sayabileceğim o kadar çok Bodrum anım, hayalim var ki.

Merak ediyorum, 2020'de Bodrum nasıl? Ekmekle beslenmeyi bekleyen balıklar ne durumda? Haberlerde gördüğümüz köpekbalıkları etrafta mı? Sezen Aksu'nun boy verdiğinden bahsettiği begonviller, Bodrum'u basan yaseminler ne alemde acaba? Havalarda sıcak mı? Sıcaklığı gerçekten sevmem. Ancak yazın sıcaklığına rağmen hafif esintisi ve nemsizliğiyle oluşturduğu rahat ortam her zaman Bodrum'u daha çekici hale getirmiştir.

Bodrum'un bin bir tane güzel yanından bahsetmeye devam edebilirim aslında ama burada bırakıyorum ben. Yaz güneşi beyaz peynir rengine dönmüş tenlerimizi yakmayı heyecanla bekliyordur eminim. Biz de mayolarımızı giyip kumsallara gitmeyi dört gözle bekliyoruz. Hangi koşulda olursa olsun yaz mevsimi geldi sonuçta. Bu da demek ki Bodrum mevsimi :) Biriktirilecek yüzlerce yaz anısı bizi bekliyor.

Hepinize kendinize ve etrafınızdakilere dikkat ettiğiniz, bolca eğlendiğiniz, streslerinizden arındığınız harika bir yaz tatili diliyorum.

YERİNE OTURMAYAN TUĞLALAR: ÖZGÜVEN EKSİKLİĞİ

SUNA ŞENTÜRK

Nasıl görüneceğimizi, nerde yaşayacağımızı ya da ailemizin kim olacağını seçemeyeceğimiz bir dünyaya geliyoruz. Doğan her insan, onu bekleyen maceradan habersiz nefes alıyor. Gözlerimizi açtığımız gün, hayat yolumuzun nasıl şekilleneceği belki belli değil ancak bu yolu inşa edecek tuğlaların çoğu önümüzde. Bizler için önceden belirlenmiş bu tuğlaları, yolumuzu yaparken nereye koyacağımızı bizler seçebiliyoruz. Peki seçemediğimiz tuğlalardan memnun değilsek? Bir türlü yerine oturtamıyorsak onları?

Her yerine oturmayan tuğla, kendimizi daha az sevmemize sebep oluyor. Örneğin dış görünüşümüz. Çocukken pek de umursamadığımız bu tuğla, ergenlik çağına yaklaşıncı çoğu insanı rahatsız etmeye başlıyor. Sosyal medya kullanımının başlaması da özgüvensizliğin temel sebeplerinin arasında. Olgunlaştıkça, etrafımızdaki insanların oynadığı oyunculardan çok, nasıl göründüklerini fark etmeye başlıyoruz. Başkalarının saç rengi, burun şekli veya dudak büyüklüğü, bizleri aynanın karşısında daha çok oturmaya itiyor. Sosyal medyada gördüğümüz insanlarla kendimizi karşılaştırıyoruz. Her tuğlanın farklı bir güzelliğinin olduğunu anlamak, “karşılaştırma” ve “ergenlik” denen iki olay birleşince imkansız hale geliyor. “Güzellik Standardı” denen bir saçmalık ile birlikte, çoğu genç kendi görünümünü sevmiyor. Sokakta yürürken gördüğümüz veya sosyal medyada karşımıza çıkan bir insanın dış görünüşü, kendimize bakış açımızı değiştiriyor.

Çevremdeki insanlara “Görünüşünü değiştirme şansın olsa, neleri değiştirirdin?” sorusunu sorduğumda birçok farklı yanıt aldım. Kahverengi gözlü insanlar yeşil veya mavi göz ve kıvrık saçlı insanlar düz saç istediğini söyledi. Kimsenin kendi sahip olduğu tuğladan tamamen memnun olmadığı gerçeğiyle bir defa daha karşılaştım. Sahip olduğumuz özelliklerden mutlu olmak yerine, neden hep bizde olmayan şeylerin güzel olduğuna içtenlikle inanıyoruz? Bu sorunun cevabı, insandan insana değişse de ortada göz ardı edilemeyecek kadar büyük bir yanıt olan “sosyal medya” var. İzlediğimiz mankenler, reklamlarda oynayan modeller veya sosyal medyada her gün paylaşım yapan “fenomenler” ile karşılaştırılmak özgüven eksikliğinin asıl kaynağı. Yaza yaklaşırken yenilen salatalar ve dolan spor merkezleri de toplumun idealleştirdiği güzellik standardını vurguluyor.

Yerine oturtamadığımız bu tuğlaların, aslında hiçbir eksiklik tanımlamadığını anlamalıyız. Belki biraz klişe ama, dış görünüşten önce düşünülmesi gereken birçok unsur var. Hayat yolumuzu inşa ederken, herkesin tuğlalarının özel ve değerli olduğunu kabul etmeliyiz. “Standart güzelliğin” medyanın bir gölgesi olduğunu unutmamalı ve kendimizi sevmekten hiçbir zaman vazgeçmemeliyiz.

2020 ONUR HAFTASI

ZEYNEP ŞENER

Bu sayıda geçirdiğimiz Onur Haftası'nı konu etmek benim için ayrı bir önem taşıyor. Köşe takımı olarak yeni neslin bakış açılarını yansıttığımız bu dergide Onur'un yer almasını istedim çünkü sesimiz duyurmak için oluşan bir platformda bunun gibi toplumsal konulara da yer vermemiz gerektiğine inanıyorum. İlk defa duyanlar için Onur, diğer adıyla "Pride", LGBTİ+ toplumunun haklarını savunmak adına her yıl yapılan kutlamalardır. Bu sene COVID-19 nedeniyle normalden daha küçük çaplı gerçekleşse de her zaman olduğu gibi destekçileri seslerini sosyal medyadan duyurmayı başardı. Ancak Onur Haftası'nın amacı yedi güne sıkıştırılan bir duyar değil zamansızca sürdürülen değişimlerdir.

İnsanları kalıba sokmayı seven toplumlarda başkalaştırmak ve ötekileştirmek çoğu kişi tarafından normal karşılanıyor. 21. yüzyılda gelişen teknolojinin aksine toplumlar geri kalıyor. Bu nedenle Onur Haftası farkındalık kazandırmak için çok değerli bir zaman dilimi haline geldi. Hafta boyunca yalnızca belirli bir toplumdan olan insanların değil aynı zamanda kitleleri yönlendirme gücüne sahip markaların medya üzerinden duruşunu göstermesi sevindirici bir gelişme. Markalar destekçi olduğunda ve insanlar yüksek pozisyonlarda temsil edildiklerini gördükçe, toplum aynı yoldan ilerleyerek ayrımcı kişiliklerini geride bırakıyor. Bu seneki Onur Haftası'nın bir diğer özelliği ise Amerika'da süren "Black Lives Matter" protestolarıyla çakışması oldu. Siyahilerin bastırılması ve polisin uyguladığı haksız şiddet dünya çapında azınlıklara ve baskı uygulanmış toplumlara empati oluşmasını sağladı. Öte yandan, sosyal medyanın da, daha küçük yaşta oluşan önyargıları kırmakta her daim başarılı olduğu söylenemez. Duyarlı bireyler yetiştirmek ve sorunu kökten çözmeye bir adım daha yaklaşmak için eğitimde insan haklarına daha çok yer verilmeli. Bireylerin cinsel yönelimi yalnızca kişiyi ilgilendirmeli ve yasalarımız da onları kabul etmeli, korumalı. Ancak insan hakları yasalarımız ve devletimiz her türlü topluluğu, dini, ırkı kabul ettiğinde gelişmiş ve demokratik diyebiliriz ülkemize.

LGBTİ+ haklarını insan hakları, demokrasi ve empati üzerinden tartıştık ancak çoğu insanın dikkat çekmediği bir konu ise LGBTİ+ haklarının sağlayacağı toplumsal ve ekonomik kalkınmadır. Kadınların zaman içerisinde iş sektörüne ve okullara olan entegrasyonu tarihte farklı senaryolar üzerinden bu yargının kanıtlandığını gösterir. Ekonomist Richard Florida'nın "3T (talent, technology, tolerance)" adlı teorisi ekonomik gelişmenin yetenek, teknoloji ve hoşgörü üzerinden gerçekleşeceğini savunur. Kendisi hoşgörü gösteren şehirlerin ve şirketlerin aynı zamanda en yetenekli ve inovatif insanları çektiğini vurgular. Örneğin San Francisco, LGBTİ+ topluluğunun en çok kabul gördüğü şehirlerden biri, aynı zamanda dünyadaki teknolojik gelişmelerin merkezidir. Fakat bu bir tesadüf değil, şehirde insanların birbirine olan saygısı herkesin en kreatif halini benimsemesini sağlıyor. İnsanlar başkalarının kişisel seçimlerine önem vermek yerine ürettikleri ve topluma sağladıkları katkıyı konuşuyor. Düşünce özgürlüğü sayesinde de herkes kendini en doğru biçimde ifade edebiliyor. Kısacası bu örnek aracılığıyla tüm toplumların hoşgörü ile karşılanması ekonomik kalkınmaya da vesile olarak ülkelerin her açıdan gelişmesini sağlar diyebiliriz.

Sonuç olarak yüzeyde bastırılmış bir topluluğun haklarını araması olarak bilinen Onur Haftası aslında farklı perspektiflerden ele alındığında beraberinde birçok kritik gelişmeyi getiriyor. Bu sene Türk toplumunun Onur Haftası'na ve genel olarak insan haklarına gösterdiği ilgi ve önem bizlerin umudunu tekrar yeşerterek gelişme için direnmeye itmekte. Bu nedenle bizlere de az ya da çok, sesimizi duyurabildiğimiz kitlelere LGBTİ+ için olan desteğimizi paylaşmak düşer çünkü fikirlerimizi korkmadan belirtmek hem toplumsal hem de hukuki değişimleri beraberinde getirecektir.

GELECEK KAYGILARI

İPEK ERSANLI

Sevgili okuyucularım, geçtiğimiz iki hafta boyunca beni haftalardır daima diken üstünde tutan gelecek kaygılarımdan kurtulmak için bir yola çıktım ve sonunda bir sonuca ulaştım. Gelecek kaygısı çok geniş bir alan olsa da aslında hepimizin kafasında benzer kaygılar var. İşten okula, okuldan evliliğe hayatımızın temel parçaları olarak gördüğümüz bu şeyler bize en çok kaygıyı yaşıyor. Haliyle, hayatımızda bu kadar büyük bir role sahip olan şeyler hakkında kararlar verirken karşımıza bir sürü etken ve beraberinde gelen soru işaretleri çıkıyor. İşte tam böyle bir durumda karşımıza birbirine zıt ama aynı kapıya çıkan yol geliyor: Birincisi, daha önceden belirlediğimiz ve emin olduğumuz, kendimizi gerçekten ait hissettiğimiz kararlar. İkincisi ise emin olamamak, sürekli kararsız kalmak ve düşünceler içinde boğularak en sonunda kendimize bir şekilde “Ben aslında buymuşum” diyerek verdiğimiz kararlar. Bu iki yoldan birincisi ne kadar kolay gözükse de maalesef çoğumuz ikinci yoldan gidip yolun sonunu göremeden kayboluyoruz. Eminim şu anda yaşadığımız durumun da getirisiyle bir kısmınız bir hafta öncesine kadarki ben gibi ikinci yolun içinde gidecek bir yön, takip edecek bir ışık arıyorsunuz. İnanın ben bu ışığı ne kadar etrafımda arasam da aslında etrafta değil kendimde aramam gerektiğini çok geç fark ettim.

Belki farkında olmadığımız içindir ama belli bir yerden sonra belirsizlikler ve düşünceler o kadar çoğalıyor ki kendimizi kaybediyoruz. Geleceğe dahil etkenler, şartlar ve koşullar gözümüzde o kadar büyüyor ki aslında kararımızın temelini oluşturacak “Ben ne istiyorum” ve “Bu karar beni mutlu edecek mi” soruları düşüncelerimiz arasında yok olup gidiyor. Bu etkenlerin ve “Nasıl yapacağım?” sorusunun beni bir bakıma ele geçirdiğini geç olsa da çok basit bir “Seni ne mutlu edecek ise onu yap.” Cümlesi ile fark ettim. Çok sık duyduğumuz bir şey belki bizi mutlu eden şeyleri yapmak, ama inanın düşünceler bizi ele geçirdiği an bu basit ama aslında bizi tam da karara götürecek cümleler bütün bu karışıklıkları yok ediyor. Sizin için sadece kendi deneyiminin dışında başka yollar bulmak için birkaç araştırma yaparken “vision board” adlı bir pano karşıma çıktı. Özetlemek gerekir ise, hayallerinizi yapışkan kâğıtlarla, fotoğraflara, çizimlerle detayları ile çizip, yazıp, internetten bulup her gün görebileceğiniz bir panoya yapıştırıyorsunuz ve bir şekilde beyniniz bu hayalleri belleyip kararlarınızı verirken bu hayalleri de gözden geçirerek seçim yapmanızı sağlıyor.

İşe yarıyor mu, yaramıyor mu, bu tamamen sizin deneyimle cevaplayacağınız bir soru olsa da bu araştırmayı yaparken izlediğim bir videoda bu pano hakkında “hayallerinizi yazın, çizin, bulun ve nasıl olacağını değil, olacağını düşünün” cümlesini duyunca aslında gerçekten gelecek kaygısı gibi bir durumda ya da hayatımız için önemli bir karar verirken “Nasıl yapacağım?”a odaklanmaktansa “yapacağım”a odaklanmak lazım. Geleceğimiz hakkında kararlar verirken eminim hepimizin kafası düşüncelerle doluyor. Basit gibi görünen şeyler düşündükçe zorlaşıyor, gözümüzde büyüyor. Ama inanın böyle durumlarda bu düşüncelere bir ara verip kendinize “Ben ne yaparsam mutlu olacağım?” diye sorup, “Nasıl yapacağım?”a değil, “yapacağım”a odaklanırsanız kafanızda oluşturduğunuz düşünce bulutları yavaş yavaş varlığını yitirecek.

Bu kararlar bize çok büyük gelse de inanın hayat tahmin ettiğimizden çok daha uzun ve sürprizlerle dolu. Bir karar bize bazen ayları bazen yılları harcatsa da bu kararı telafi edecek, üzerinden yol alacak daha o kadar da zaman var. Kendinizle baş başa kalın ve geleceğe ait etkenlerden, faktörlerden ve etrafınızdaki insanlardan bağımsız bir şekilde sadece kendinizi ve mutluluğunuz düşünerek bu “büyük” ama aslında hayatın “küçük” bir parçası olan bu kararları verin. Kararı verirken pişman değilseniz inanın geriye dönüp baktığınızda hem zamanınızı düşünerek harcamadığınız hem de kendi mutluluğunuz adına bir karar verdiğiniz için kocaman bir iyi ki diyeceksiniz. Bilmediğiniz ne varsa aslında içinizde bir yerlerde saklı, lütfen düşüncelerinizin kendinizi kendinize bir yabancı yapmasına izin vermeyin ve kendinizle bir olarak kararlar verin. Ben düşünceler içinde ne kadar boğulduğumu bu yazıyı yazamadan maalesef fark edemedim. İnanın kafanızdaki düşünceleri bir defa geride bırakıp şu anki kendiniz olarak düşünüp, mutlu olacağınız yolu tercih edince sizi sıkın, boğın ve zamanınızı yiyen bütün bu düşünceler yavaş yavaş varlığını yitiriyor. Unutmayın, vereceğiniz bu karar gittiğiniz yolun sadece ufak bir parçası.

BU YENİ BEN DE KİM AYNADA BAKIŞTIĞIM? SU YEŞİLDERE

Yazın gelmesiyle beraber havalar ısınıyor, tatil beldelerine olan akınlar hızlanıyor ve genel olarak insanları bir mutluluk kaplamaya başlıyor. Bu haftaki konuğumuz da bu mutluluğun vazgeçilmez isimlerinden biri. Araba yolculuklarından, “beach party”lere aklınıza gelebilecek neredeyse her yerde, bütün bir yaz duyabileceğiniz bir kişiyi bu hafta ağırlıyoruz. Tahminimce zaten kişiyi bulmuşsunuzdur ama hâlâ bulamadıysanız da son bir ipucu diyerek “Mega Star” kelimesini sizinle baş başa bırakıyorum. Evet, bu haftaki konuğumuz Tarkan!

Normalde sizlere yeni bir sanatçı tanıtmayı amaçlasam da, yazın gelmesiyle birlikte Tarkan’ı yazma şansını es geçemedim. Artık yaz aylarının gelenekselleşmiş bir ögesi hâline gelen Tarkan, bütün nesillere hitap ediyor demek uygun olur. Kime sorsanız en az bir Tarkan şarkısına, farkında olmasa bile, eşlik edebilecek kadar hakimdir. Bence Tarkan’ın müziğinin en güzel özelliği de bu. Herkesin dahil olabileceği o mutlu ve huzurlu atmosferi bizlere sağlıyor.

Türk basını tarafından “Mega Star”, dünya basını tarafından ise “Popun Prensi” olarak bilinen Tarkan, tam adıyla Tarkan Tevetoğlu, 1990’lı yılların başından günümüze uzanan başarılı bir kariyere sahip. Hem Türkiye’de, hem de Avrupa’da sesini duyurmuş olan bu sanatçı toplam 10 tane stüdyo albümü çıkardı. Adı da “10” olan son albümünü 2017 yılında sevenleriyle buluşturdu. Türk Pop müziğinin şekillenmesinde de önemli bir rol oynadı. Herkesin kulağına aşına olan şarkılarından vazgeçmek kesinlikle imkansız. 1997 yılında çıkardığı “Ölürüm Sana” albümünde yer alan “Şımarık” şarkısını şu anda duymaya başlasanız, eşlik etmeden duramayacağınıza eminim. Bizim neslimizin, bizden önceki neslin ve hatta ondan önceki neslin de yürekten bildiği şarkılara can veren Tarkan, çoğu albümünü yaz aylarında çıkarmasının sonucuyla da yaz hatıralarına damgasını vurdu diyebiliriz.

Sıra, sizlerin de tahmin edebileceği gibi klasik şarkı analizlerimize geldi. İlk şarkı olarak benim de favorim olan “Sevdanın Son Vuruşu” ile başlamak istiyorum. 2010 yılında çıkan ve 8. stüdyo albümü olan “Adımı Kalbine Yaz” albümünün bir parçası. Sözleri ayrılıktan sonraki sitemleri anlatıyor. Bir ayrılık şarkısı olması sizi yanıltmasın. Daha çok kişinin iyileşmesi üzerine diyebiliriz. Tempolu melodisiyle beraber de daha enerjik bir atmosfer yaratmakta. Tabii bazı pişmanlıklardan da bahsetmiyor değil. Birlikte olduğu kişinin her zaman aşkı güllük gülistanlık olarak görmek istemesinden, bu durumun sonucunda da hikâyelerinin bir sona ulaşmasını da anlatıyor. Böyle bir son istemese de, sonuçta her hikâyenin güzel bitmediğini de dinleyicilere tekrardan hatırlatarak birbirinden farklı anılara yelken açıyor.

İkinci şarkımız biraz daha eskilerinden. 2001 yılında çıkan “Karma” albümünde yer alan bir şarkıdan bahsedeceğim şimdi. Öyle bir şarkı ki, duymamış olmanız kesinlikle imkansız. Tarkan’ın en bilinen şarkılarından biri olmasının yanında birçok kişinin de en sevdiği şarkılar arasında. Çoktan tahmin etmişsinizdir diye düşünüyorum ama ben de bir kere daha adını söylemiş olayım.

Bir sonraki şarkımız “Kuzu Kuzu”. Bu şarkıda ise “eskisi gibi olmaya” karşı duyulan istek anlatılıyor diyebiliriz. Belli ki bir ayrılık yaşanmış ve bunun ardından hataların fark edilmesiyle beraber “kuzu” gibi geri gelmek üzerine. Şarkının bu anlamının yanında hareketli, enerjik melodisi ve akılda kalan sözleriyle birlikte sevenlerin favorileri arasında yer alıyor. Kim, ne zaman dinlerse dinlesin modlarını yükseltecek ve mutlu edecek bir şarkı olduğu kesin.

Son şarkı olarak da “Kuzu Kuzu”dan da eski bir şarkıyı ele alacağım. Yine oldukça popüler ve yıllardır herkesin yürekten eşlik ettiği bir şarkıyla karşı karşıyayız. Tabii olay Tarkan olunca, bu duruma şaşırmanın lazım. Bu seferki şarkımız 1997 yılından, Tarkan’ın “Ölürüm Sana” albümünde yer alan bir şarkı. Dikkatli bir okursanız eğer biraz önce de bu albümden bahsettiğimi hatırlayacaksınız. Ben sizi çok da yormadan hangi şarkı olduğunu söyleyeyim; bir “hit” olan “Şımarık” tabii ki. Aslında kıskançlığı konu alan bu şarkı ve yarattığı atmosfer arasında dağlar kadar fark var diyebiliriz. Sözlerinin aksine hareketli ve enerjik bir şarkı imajını verdiği için nesillerdir dillerden düşmeyen bir şarkı. Çıkışından beri tam 23 yıl geçen (5 Temmuz 1997’de çıkmış gerçekten albümün 23. doğum günü bugün) bu şarkı hâlâ popülerliğini yitirmedi ve umuyorum ki yakın zamanda yitirmez.

Bu hafta yazın gelmesiyle beraber biraz alışılmış yazı tarzımdan dışarı çıkarak sizlerin de gayet yakından tanıdığı bir sanatçıyı kaleme aldım. Tarkan gibi yazın vazgeçilmez bir ismini yazma fikri gelince duramadım tabii ki. Umuyorum ki duymaya alışık olduğunuz bir isim olsa bile yeni bir bakış açısı kazanmış, artık bir klasik hâline gelen Tarkan’a yeni bir kulakla dinleme fırsatını bulmuşsunuzdur. Eğer “Ben zaten çok Tarkan dinlemiyorum” diyorsanız da birkaç şarkısını dinleyip çalma listelerinize eklemeyi gözden geçirirsiniz diye düşünüyorum. Bolca Tarkan şarkıları dinlediğiniz, çok eğlendiğiniz ve biraz olsun aynı güne kalkmaktan uzaklaştığınız bir yaz olması dileğiyle...

RESMEN YAZ GELDİ!!

ESMA ERDEM

Her yaz bir öncekinden farklı geçer. Belki farklı olaylar yaşanır. Belki farklı yerlere gidilir. Belki de büyümemizle birlikte yapmak istediğimiz şeyler değişir ve böylece her yaz birbirinden bambaşka geçer. Yaz mevsiminin yeri benim için çok ayrıdır. Okulların kapanması, güneşin açması ve havaların ısınmasıyla yılın kalanının aksine daha mutlu ve pozitif bir ruh haline bürünürüm. Online okulun bitmesiyle, liselere ve üniversitelere giriş sınavlarının de geride kalmasıyla birlikte, artık neredeyse hepimiz tatile girmiş bulunuyoruz. Haziranın sonunun geldiğini de göz önünde bulundurursak yaz çoktan geldi bile diyebiliriz. Yaz mevsiminin yerinin benim için ayrı olduğu gibi, yaz şarkılarının da yeri ayrıdır. Bir arkadaşımızla buluşurken yolda kulaklıkla dinlediğimiz şarkılardan, deniz kenarında otururken arkada çalanlara, arabada sevdiğimiz insanlarla bağıra bağıra söylediğimiz şarkılara kadar hepsi yaz şarkısıdır aslında.

Garip ve diğer yazlardan çok daha farklı bir yaz oluyor 2020 yazı. Maskelerle sokağa çıkıyoruz, tatil yerleri hiç olmadığı kadar boş ve تنها şu sıralar. Ben yine de yazın gelmesiyle, sizi o yaz mevsiminin getirdiği mutlu ve huzurlu ruh haline sokacağına inandığım 20 şarkı önermek istiyorum size. Kimisi yeni, kimisi kısmen daha eski, yarısı İngilizce ve yarısı Türkçe bu 20 yaz şarkısını umarım beğenirsiniz.

YAZ ŞARKILARIMIZ

- 1) Cesaretsizce Olmuyor- Jabbar
- 2) Uzunlar V1- Evdeki Saat
- 3) Watermelon Sugar- Harry Styles
- 4) The Less I Know The Better- Tame Impala
- 5) Clap Your Hands- Whilk & Misky
- 6) Blinding Lights- The Weeknd
- 7) Sunflower Vol. 6- Harry Styles
- 8) Köprüaltı- Sufle
- 9) Bodrum - Yüzyüzeyken Konuşuruz, Ufuk Kevser Remix
- 10) 50//50- Vantage
- 11) Mosaïque- Ash
- 12) İlk Adımı Sen At- Kenan Doğulu
- 13) No Eyes - Claptone Radio Edit
- 14) I Follow Rivers- Lykke Li, The Magician Remix
- 15) Şahane Bir Şey Yaşamak - Yaşar Gaga, Sezen Aksu
- 16) Save Me- Mahmut Orhan, Eneli
- 17) Dark Paradise- Lana Del Rey, Parov Stelar Remix
- 18) Her Mevsim Yazım- Zeynep Bastık
- 19) Imagine - Bolier, Arem Özgüç, Arman Aydın
- 20) Summertime Sadness - Lana Del Rey, Cedric Gervais Remix

TATİL YERLERİNDE ALINAN COVID-19 ÖNLEMLERİ DERİN ÇAKMAK

Haziranı geride bıraktığımız, üniversite ile liseye geçiş sınavlarını atlattığımız ve online okulların kapandığı bu dönemde herkesin aklında bir soru var. Bu yaz ne yapabileceğiz? Ben ailemle beraber okulların kapanması ve sınırların açılmasıyla beraber Bodrum'a geldim. Başta biraz tereddüt ediyorduk. Nasıl gidiceğiz, eve nasıl yerleşeceğiz, denize nasıl gireceğiz gibi bir sürü aklımızda dolanırken bavullarımızı topladık ve çok sevdiğimiz Bodrum'a doğru yola çıktık.

Bu sefer bizi bekleyen Bodrum'un diğer Bodrum'lara benzemediğini düşünerek sınırlarına girdiğimiz Bodrum bizi şoka uğrattı. Sokakta, sahilde insanlar maskesiz yürüyor, bütün restoranlar sembolik dezenfektanlarıyla tam servise devam ediyor, insanlar plajlarda dip dibe dizilmiş şezlonglarda uzanıyordu. Önlemlerin çoğu sembolik olmakla beraber insanlarda hiç bir sosyal mesafe kurallarına uymuyorlardı.

Bu son gelen kurallar ile birlikte ne kadar gelişme kaydedilmiş olsa bile ekonomiyi korumak için açılmış olan restoran ve plajlarda ise alınan önlemler hala yetersiz. İçeriye girerken ellerimize sürülen dezenfektanlardan ibaret olan bu önlemlerden öte tatil yapmak isteyenler için benim önerim kendi önlemlerinizi almak.

Bodrum, Çeşme gibi yazların vazgeçilmez beldelerine gitmeyi düşünüyorsanız bence önlemlerinizi alıp öyle harekete geçin. Maske ile beraber olabildiğince az dışarı çıkarak ve sosyal mesafeyi koruyarak yazınızı yaşamayı kabul ettiğiniz sürece seyahat etmekte bir sorun olmadığı düşünsem de bu şekilde yazın eski keyfinin olmadığına da farkındayım.

